

ZOOLOGICKÉ DNY

Praha 2018

*Sborník abstraktů z konference
8.-9. února 2018*

Editoři:
BRYJA Josef, SOLSKÝ Milič

Pořadatelé konference:

Katedra ekologie, Fakulta životního prostředí ČZU v Praze

Ústav biologie obratlovců AV ČR, v.v.i., Brno

Česká zoologická společnost

Místo konání: Fakulta životního prostředí, Kamýcká 1176, 16521 Praha

Datum konání: 8.-9. února 2018

Řídící výbor konference:

Bryja J. (Brno)

Drozd P. (Ostrava)

Horsák M. (Brno)

Kaňuch P. (Zvolen)

Křištín A. (Zvolen)

Macholán M. (Brno)

Munclinger P. (Praha)

Pekár S. (Brno)

Pižl V. (České Budějovice)

Sedláček F. (České Budějovice)

Solský M. (Praha)

Stanko M. (Košice)

Tkadlec E. (Olomouc)

Zukal J. (Brno)

Organizační výbor konference:

Arnošt J.

Baranovská E.

Bryja J.

Brynychová K.

Budská D.

Burešová A.

Caltová P.

Černá M.

Firlová V.

Foffová H.

Gajdošová D.

Harabiš F.

Hronková J.

Chajma P.

Chalupecká K.

Janantová V.

Kejzlarová T.

Knapp M.

Koleška D.

Kronus Š.

Kulma M.

Lastra González D.

Marcinková S.

Prudík B.

Rodríguez N.V.

Rudolfová V.

Řeřicha M.

Seidl M.

Seidlová J.

Sládeček M.

Solský M.

Straková B.

Svobodová V.

Šíkola M.

Šmíd J.

Ševčík R.

Štrobl M.

Švejarová T.

Valešová M.

Vozabulová E.

Zukal J.

BRYJA J. & SOLSKÝ M. (Eds.): Zoologické dny Praha 2018. Sborník abstraktů z konference 8.-9. února 2018.

Vydal: Ústav biologie obratlovců AV ČR, v.v.i., Květná 8, 603 65 Brno

Grafická úprava: BRYJA J. & VRBOVÁ KOMÁRKOVÁ J.

1. vydání, 2018

Náklad 480 výtisků.

Doporučená cena 150 Kč.

Vydáno jako neperiodická účelová publikace.

Za jazykovou úpravu a obsah příspěvků jsou odpovědní jejich autoři.

ISBN 978-80-87189-24-5

Slepýši – nový plazí model ve výzkumu hybridních zón

GVOŽDÍK V. (1,2), BAIRD S.J.E. (1), JABLONSKI D. (3), JANDZÍK D. (3,4), MIKULÍČEK P. (3),
MORAVEC J. (2)

(1) Ústav biologie obratlovců AV ČR, Brno; (2) Národní muzeum, zoologické oddělení, Praha; (3) Přírodovědecká fakulta, Univerzita Komenského, Katedra zoologie, Bratislava; (4) Katedra zoologie, PřF UK, Praha

Slepýši (*Anguis*) představují beznohé ještěry z čeledi Anguidae rozšířené v západním Palearktu, zejména v Evropě. V současnosti je známo pět druhů se značně parapatrickým rozšířením, jejichž současné areály vytvářejí čtyři sekundární kontaktní zóny. Dva druhy jsou široce rozšířené převážně v západní (*A. fragilis*) a východní (*A. colchica*) Evropě. Na styku jejich areálů rozšíření se táhne sekundární kontaktní zóna, která vede od Pobaltí přes střední Evropu až na severovýchodní Balkán. Ta představuje jedinečnou, více než 2000 km dlouhou přírodní laboratoř ideální ke studiu mikroevolučních procesů, které formují bariéry udržující divergenci mezi dvěma druhy s probíhajícím tokem genů. V rámci začínajícího projektu budeme studovat tento modelový systém v oblasti střední Evropy a severního Balkánu. Cílem bude zjistit variabilitu a rozsah toku genů na genomové škále a testovat asociaci mezi variabilitou genomu a faktorů vnějšího prostředí. To nám umožní zhodnotit, zda dva studované druhy slepýšů reagují na faktory vnějšího prostředí podobně anebo odlišně, a pochopit, v jaké míře se v kontaktní zóně uplatňuje exogenní vs. endogenní selekce.

Výzkum je podpořen grantem GAČR # 18-24544S.

PŘEDNÁŠKA

A genomic approach to study the evolutionary history of *Phrynobatrachus auritus* (Anura: Phrynobatrachidae) in the lowland rainforests of Central Africa

GVOŽDÍK V. (1,2), DOLINAY M. (1,3), PORTIK D.M. (4,5), NAGY Z.T. (6,7), GREENBAUM E. (8), KIELGAST J. (9), BADJEDJEA B.G. (10), BLACKBURN D.C. (11), ZIMKUS B.M. (12), RÖDEL M.-O. (7), BAREJ M.F. (7), ZASSI-BOULOU A.-G. (13), BELL R.C. (14), FUJITA M.K. (4), LEACHÉ A.D. (15)

(1) Institute of Vertebrate Biology, Brno; (2) National Museum, Prague; (3) Masaryk University, Brno; (4) University of Texas, Arlington; (5) University of Arizona, Tucson; (6) Royal Belgian Institute of Natural Sciences, Brussels; (7) Museum für Naturkunde, Berlin; (8) University of Texas, El Paso; (9) Copenhagen University; (10) University of Kisangani; (11) Florida Museum of Natural History, Gainesville; (12) Museum of Comparative Zoology, Cambridge; (13) National Research Institute of Exact and Natural Sciences, Brazzaville; (14) National Museum of Natural History, Washington; (15) University of Washington, Seattle

Mitochondrial DNA has commonly been used as a marker to infer the evolutionary history of species, including uncovering and describing new species. We have studied a lowland